

NEDEĽA KRISTA KRÁĽA B

Každý rok v túto nedeľu svätá Cirkev končí obdobie liturgického roka, ktorý sa nezhoduje s koncom občianskeho roka. Toto zakončenie liturgického roka je práve dnešná slávnosť Krista Kráľa. Keď sa zamýšľame nad názvom dnešnej slávnosti, tak sa nám môže stať, že sa dostaneme do rozpakov. Kristus a kráľ? Nepatrí tento názov do minulosti? Veď dnes je už veľmi málo takých štátov, kde by mali kráľa alebo kráľovnú. Kráľov vidíme len v historických filmoch alebo rozprávkach. Vidíme ich v prepychových rúchach, v honosných palácoch na hostinách, obklopených služobníctvom, hosťami, vojakmi a strážcami. Vo filmoch vidíme veľkú sálu hostí, ktorí čakajú na príchod kráľa, aby sa konečne začala hostina a zábava. Tu zrazu prichádza do sály kráľ. Všetko stíchnie, urobí sa koridor, každý sa skloní až po zem, kým kráľ neprejde k trónu a neposadí sa naň.

V minulosti len málo kráľov bolo takých, ktorí chceli svojim ľuďom dobro. Väčšinou to boli králi, ktorí chceli dobro len pre seba a urobili pre to všetko možné. Utláčali svojich poddaných, viedli nezmyselné vojny, prelievali krv len pre svoju slávu a bohatstvo a nie pre dobro ľudí.

Akým kráľom je Kristus? Odpoveď na túto otázku nachádzame v dnešnom evanjeliu, kde Pán Ježiš stojí pred Pilátom, ktorý ho vypočúval, lebo Židia žiadali odsúdiť Ježiša za to, že sa robí kráľom. To znamenalo, že sa stavia proti rímskej nadvláde, že chce osamostatniť židovskú krajinu a chce byť židovským kráľom. Preto sa Pilát opýtal Ježiša: „Si naozaj židovský kráľ?“ Ježiš odpovedal vážne a dôstojne. Som kráľ, ale moje kráľovstvo nie je z tohto sveta a netýka sa tohto sveta. Moje kráľovstvo je celkom inej povahy. Preto vyhlásil: „Ja som sa na to narodil a na to som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde.“ Ježiš prišiel na tento svet kvôli pravde. Ale akej pravde? Ktorej pravde? Veď na svete je veľa rozličných právd. Vtedy v tých časoch sa šírili v rímskej ríši všelijaké filozofické stoické a epikurejské idey, ktoré pochádzali z Grécka. Tieto filozofické smery si často protirečili, ale nárokovali si, že ich pravda je tá pravá. Ľudia ich mali po krk, preto aj Pilát sa opýtal Ježiša: „A čo je pravda?“

Všimnime si, že Pán Ježiš neprišiel na svet, aby priniesol pravdu, že Boh existuje, ale aby vydal svedectvo o nej. Pravda o Božej skutočnosti bola známa už od dávnej doby pred jeho príchodom tak, ako píše o tom svätý Pavol v Liste Rimanom v prvej kapitole. Lenže v priebehu dejín sa naplavili na túto pravdu rôzne nánosy, a preto Pán Ježiš prišiel, aby tieto nánosy odstránil a ľuďom podal tú opravdivú pravdu o Bohu. A keďže svedectvo jeho slov a množstvo zázrakov nestačilo, odhodlal sa k najväčšiemu svedectvu lásky, nad ktorú väčšej lásky nieto. Sám povedal: „Nieto väčšej lásky nad tú, keď niekto položí život za bratov.“ On položil dobrovoľne život za nás, aby svojou láskou, vernosťou a poslušnosťou

nebeskému Otcovi až na smrť kríža, vynahradil, vyrovnal, napravil, prevýšil našu nelásku, nevernosť a neposlušnosť voči Otcovi, ktorý je na nebesiach. Tomuto svedectvu zavŕšenému zmŕtvychvstaním dal najväčší význam keď povedal: „Až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe“ (Jn12,24). Takéto mohutné svedectvo bolo potrebné k tomu, aby sa pravda o Božej skutočnosti dostala pred oči ľudí v tom pravom svetle zbavená nánosov.

Chápeme v tejto chvíli, prečo oslavujeme Ježiša z Nazareta ako kráľa pravdy? Pre nás je však dôležité, že Kristus Kráľ to isté, čo spôsobil v dejinách, spôsobuje aj dnes v dušiach ľudí. Aj keď mnohí hrdo hovoria, že sú neveriaci, predsa sa stane, že aj zátvrdlivý hriešnik sa obráti. Svedčia o tom mnohé prípady vedcov, vysokopostavených ľudí, ktorí nepotrebovali Pána Boha, ako boli napríklad taký Šavol, ktorý sa stal apoštolom Pavlom, svätý Augustín, svätý František Assiský, svätý Ignác Lojolský, Lev Nikolajevič Tolstoj a mnohí ďalší.

Pre povzbudenie uvediem príklad na to, ako sama ľudská prirodzenosť sama od seba tuší Božskú skutočnosť, tak ako sa magnetka v kompase obracia na sever. Vieme to napríklad zo známeho pokusu francúzskeho filozofa Sintennisa. Vzal si zo sirotinca dieťa, sotva odkojené a strážil ho, aby sa od nikoho nemohlo dozvedieť, že Boh existuje. Chlapec býval vo vedcovom kaštieli a rástol uzavretý vo veľkom parku kaštieľa. Jedno ráno sa vedec prechádzal po parku a čo nevidel? Zbadal tam chlapca a tajne ho pozoroval. Chlapec vystupuje na briežok vedľa jazierka. Vtedy sa prebúdza vtáčiky a začínali svoj ranný spev. Kvety otvárali svoje zavreté kalichy a slnko vychádzalo v celej svojej kráse. Chlapec hľadá, dlho hľadá na východ slnka a zrazu nahlas volá: „Ó slnko, aké si krásne. Kto ťa urobil? Aký musí byť krásny ten, kto ťa stvoril. Povedz mu slnko, že ho pozdravujem.“ Posielal rukou bozky od úst smerom k slnku a volal: „Odovzdaj moje bozky Stvoriteľovi.“ Filozof tíško prikročil k chlapcovi s otázkami, že kto mu povedal, že jestvuje Stvoriteľ. Kto mi to povedal? Odpovedal chlapec: „To mi povedalo to slnko, tie kvety, tie vtáčiky a moje srdce tomu porozumelo. A filozof na to zvolal: „Teraz vidím na vlastné oči, že Boh sa sám núka človekovi hlasom stvorenej prírody.“

Tento hlas stvorenej prírody prišiel Ježiš posilniť, poistiť a doplniť, keď vydával pred ľuďmi svedectvo o pravde, že Boh jestvuje a že ho sme oslovit: Otče náš. Môže sa stať, že tento hlas Krista Kráľa môže byť v našich dušiach zahlušený hlukom a ruchom tohto sveta. Prirovnám to k magnetke v kompase, ktorá sa prirodzene vždy obracia na sever, ale ak veľa nej nasypeme železné piliny, tak sa vychýli tým falošným smerom. Aj nás môžu rozličné – železné piliny – vychýliť od veľkého Boha. Čo v takom prípade urobiť, aby sa to nestalo

alebo ak sa to stalo, ako sa vrátiť späť na cestu k Pánu Bohu? Odpoveď je: Vytrhnúť sa z hluku sveta, stíchnuť pred Kristom Kráľom a počúvať jeho hlas.

A preto, milí priatelia, prosme v tento sviatočný deň Krista Kráľa, aby sme v ňom vedeli spoznať nie kráľa so zlatou korunou, ale Ježiša s trňovou korunou na hlave z lásky k nám, ktorý nám prišiel dosvedčiť svojím svätým životom, že jestvuje Boh, ktorý je aj naším nebeským Otcom.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.